

imod man for Udegnene i det Høieste har at hjælpe lidt til, men ellers kunne de sørge for sig selv. Det vil altsaa sige, at de store, bedst beliggende og i Regelen rigeste Egne af Landet faae dette Samfundsgode leveret en eller to Menneskealderne tidligere uden nogen Udgift, medens andre Statsborgere, der ogsaa bidrage til disse Baner, gennem Rentetab osv., naar de ville have dette Samfundsgode, ikke blot faae Lov at vente, men faae Lov til væsentlig at besørge det selv. Jeg deler ikke den Betragtning, men jeg erkjender, at der er saa stærk en Støtte for den, at vi desværre ikke kunne negte, at visse af disse Egne navnlig under de nuværende Forhold dersom de overhovedet ville have Baner, komme til selv at spytte i Bøssen, som man siger, til at bidrage selv. Men skulle de i det Væsentlige anlægge Banerne selv, betyder det det Samme som, at de aldrig faae Baner. Det ærede Medlem nævnte endvidere, at det væsentlig vilde være de paagjældende Egenes egen Sag at faae Jernbaner, idet det nu ikke kom saa meget an paa at udvide det bestaaende Jernbanenet som paa at benytte de Baner, vi have, ret. Efter min Mening er det en meget klar Udtalelse fra dette ærede Medlem og fra den Side, som staar nærmest Flertallet. Forslaget under Nr. 8 indeholder da en Hindring for en Udvikling af de indenlandske Baner, og jeg betragter det som saa meget farligere, som vi selv have en anden Betragtning af Betydningen, Kærligheden og Willigheden af denne Sag, idet vi derved selv udfyde dette Spørgsmaal i 2den Række for at gennemføre den gennemrigste Trafik som Nr. 1. Jeg ser en Fare hert for Folke-thingets egen Skyld, forjaaviddt vort Jernbanevæsen skal udvikles her i Landet. Det Mindretal, for hvilket jeg fører Ordet, har derfor tilladt sig at fremsætte en Betegnelse i Betænkningen for den Tanke at stille Udviklingen af det indenlandske Jernbanenet i første Række blandt de Opgaver, Staten har at løse med Hensyn til Samfærdselen, og vi opfordre ethvert Medlem, som erkjender Betydningen heraf, til at stille sig paa dette Standpunkt. Vi underkjende ikke Betydningen af en Udvikling af den gennemrigste Trafik; men vi sige kun, at hvor stor Vægt man end lægger derpaa, anse vi det Andet for at være af større Betydning for Landet. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ake Valgkreds nu mente, at vi væsentlig have Jernbaner nok, vil jeg foreslaa ham en Gang ved Leilighed at gjøre en Tur fra Nørre-Sundby til Thisted pr. Postvogn eller — for at gjøre det lettere — at gjøre en Rejse fra Nørre-Sundby til Søby eller hersejstrækningen mellem den første og den anden

lydige Dverbane i Sjælland, mellem den østlige og den vestlige Bane eller — for at han ikke skal pine sig med at rejse gennem disse Hedestregninger — blot se paa Kortet; thi han vil da se, hvilke uuaadelige Stykker Land der ligge aldeles uberørte af Jernbaner. Man har nemlig været saa fiffig i Tredserne at lægge den østjydske Bane langs Kysten, saa langt fra Befolkningen som mulig, helt ude ved Vandet; ud i Vandet kunde man ikke komme alle Steder, ellers havde man sagtens gjort det, for at ikke Befolkningen skulde komme til Banen. Saaledes gaar Banen fra Kolding langs Kysten op til Fredericia, til Veile o. s. v., saa lidt som muligt inde i Landet, for at hele det øvrige Land kan ligge brak, og hvorfor? For at de andre Egne skulde have Baner nok ved at vide, at denne Bane laa der. Det var rimeligt, at Udviklingen — for en Menneskealder siden — vilde føre det med sig, at de tomme Egne vilde faae Baner, men det er ikke sket. Tag en Rejse fra Mørkøv eller Holbæk til Øden gennem Ødslerred eller en Rejse fra Lundby over Kallehave til Møens Klint pr. Vogn — jeg kunde nævne Dem flere — fra Hillerød ud til Hundested og til de øvrige Jysterleier paa Halsnæs, og man vil da komme til Erkjendelse af, at min Betragtning er rigtig. Tidligere kunde jeg have sagt det Samme om Himmerland; men det lader jo til, at den Egn bliver hjulpen. Jeg er overbevist om, at dersom de ærede Medlemmer kjendte dette af Erfaring, vare bestemte til at leve under knappe Forhold, henviste til kun at spare til de store Skatter gennem Flid, Sparommelighed og Møje, vilde De nok komme til at føle Ønsket om og se Betydningen af, at De havde Del i Nutidens Kommunikationsmidler. Og alligevel ere de Opgaver, der ere tilbage at løse for Samfundet paa dette Omraade, ikke saa omfattende og saa store, at vi behøve at affrættes derved. Efter min Formening behøver det ikke at koste nogen forfærdelig stor Sum. Udgiften vil ikke gaa nær op mod den Sum, som der tales om at anvende paa den østjydske Gennemrigstrafiklinie for at naae, hvad der er tilfredsstillende for Statens Behov, naae en rimelig Udvikling af Jernbanenettet i de tilføjede øde Egne. Jeg skal herved anbefale Thingets Medlemmer ikke at stemme for Vædringsforslaget under Nr. 28. De kunne være støtte paa, at den Sag er i gode Hænder; der er nok, der støtte den: Magnaterne, Autoriteterne, Indenrigsministeren. De skulle nok støtte det Forslag, der er hos dem stor Interesse baade for Vjstreiser og af andre Hensyn for at hjælpe der; man behøver ikke at lægge